

संस्कृत
७.१०.६६

श्रुति

पाने १ ते ८

" १ ते १२

" २३ ते २४

✓ १२ पुष्प

संज्ञा

त्रिपुरसुंदरी

६९८/संज्ञा. ६५

०॥ ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्री चिदानंदनाथाय नमः ॥ वेदेतन्मिथुनं दिव्यमा
 यमानंदचिद्धनं अनुत्तरपरं ज्योतिरितितद्भाष्यते बुधैः ॥ १ ॥ श्रीमतेनटनाब्दयोगिने परमा
 त्मने । रत्नशुक्लप्रभामिश्रते जलसे गुरवे नमः ॥ २ ॥ प्रणमतनाथानंदं परयाभक्त्या चिदेक्यबो
 धानंदं । उपनिषदर्थनिगूढं सकलजनानंदभद्रपीठाहूतं ॥ ३ ॥ नमः शिवाय नाथाय चिद्ध
 यानंदरूपिणे ॥ श्रीमते पाटलापीठप्रापितारे कर्शकवे ॥ ४ ॥ पुण्यानंदमुनींद्राकलामास विभू
 ताजातो ॥ आख्याकाचिदमुष्या नटनाब्दं करोति सद्गुरुव्या ॥ ५ ॥ रदहिशक्तिपाठसमुन्मि
 षत्सकलवदवेदांततात्पर्यनिर्णयविशारदाः संप्रदायनिष्ठाताः सकलागमार्थावधारि
 तात्मयाथार्थविदः सच्चिदानंदसिंधुविहरणपटीयसोत्रभवतः पुण्यानंदाः स्वयं पर
 मात्मानं प्रकाशं परमेश्वरं आत्मवेने समाविशंतः संतः परेषामपि भूक्तिभाजां पुर
 षारणं मुज्जिजीविषया परमात्मैकतुलक्षणं रक्षणमाशास्महे ॥ ६ ॥ सकलभूव
 नोदपरिस्थितिलयमयलीलाविनोदनाय नमः ॥ श्रीतर्लीनविमर्शः पातुमहेशः प्रका
 शमात्रतनुः ॥ १ ॥ अत्र पुण्यानंदाः पुण्येवनात्साभाविकभक्तिपरितोषितपत्रमसुंदर
 करुणाकटाक्षनिधूतनिखिलपात्रास्तोमाः सकलविद्याधिदेवताभूतमहात्रिपुर
 सुंदरीमंत्रचक्रक्रममाचिनोति ॥ यावदधिष्ठानभूतकामकामेश्वरीरूपमादावा
 चक्षते । सकलैसादिना । सकलानां भुवनेषां उदयः उत्पत्तिस्त्रितिः नष्टालयः ना
 शः एतन्नितयं तिरोधानानुपसंहारयो रूपलक्षणं यथाजिह्वत्कणपञ्चकण

तस्मादत्र सकलं

स्य एतत्पंचविधं त्वत्प्रचुरायाः लीला तया विनोदनी कीडनं तस्मिन्नुद्युक्तो जा
 गरूकः मयदुर्गं प्राचुर्यात् ----- अन्नमयो यज्ञ इति वत् ॥ न तादृष्ये चिन्मयमि
 तिवत् कुतः पंचविधं त्वत्परि कार्यं जगन्निष्ठं लीला तु परमेश्वरनिष्ठा तत्त्वानां ब्रह्म
 णः सकाशात् तत्पन्नत्वात्तेन स्थितत्वात् तस्मिन्नेव लयात् ॥ तथा च यद्वृत्तिः ॥ यतो वा
 इमानि भूतानि जायंते ॥ येन जातामिजीवति ॥ यत्प्रयंत्यपि संविशंति ॥ तद्विजिज्ञा
 सस्व ॥ तद्ब्रूमेति ॥ उद्युक्त इत्यनेन सदेव सोम्येदमेवागन्तासीत् ॥ एकमेवाद्विती
 यं ब्रूमेति स्वांतस्मिन् प्रपंचं ॥ बहुस्यां प्रजायेयेति ॥ तदात्मानं स्वयमकुरुते ॥
 तिसं कल्पविशेषास्तुष्टुमुखा भूदित्युक्तं भवति तथारहस्य गुरवः ॥ चिदात्मै
 वहिदेवैतस्मिन् तस्मिन् ब्रह्मादिः योगीवनिरुपादानमर्थजातं प्रकाशयेत् ॥ अतए
 व ईश्वरस्य जगत्सृष्ट्यादिकं लीला मात्रं न प्रयोजनमास्ति तथा च हादेस्तुत्रं ॥ स्वेष्ट
 यास्वभिन्नौ विश्वोन्मूल्यतीति ॥ तथा च वचनमपि ॥ स्वेष्टजीविजगत्सर्वनिगर
 त्युद्गिरत्यपि ॥ यथोर्णनाभिः सृजते संद्रियते चेति ॥ वचनोत्तरमपि ॥ जगच्चित्तं समा
 ल्लिख्य स्वात्मत्वाल्लिख्य कयात्मनि ॥ स्वयमेव समात्मा कथं प्रीणा तु परमेश्वरः ॥ एव
 च महेश्वर एक एव जगदुत्पत्ता वभिन्ननिमित्तोपादानतामयते बहुः ॥ स्यामिति
 बहु भुवनश्रुतेः ॥ एकमेवाद्वितीयमित्यधिष्ठानमात्रं त्रैतन्यनिषेधाच्च ॥ प्रत्य

विज्ञानं स्तुत्रेऽपि च। चित्तिरेव चेतनपदाधिरूढा चैत्यसंकोचनी चित्तमित्यने
 नपरमात्मैव जीवस्वरूपमागमदित्युक्तं श्रुतिरपि। त्रिवेनात्मानुप्रविश्य नामरू
 पे व्याकरवाणीत्यब्रवीत्तथर्त्तलितारव्याने च। हृदयरक्तपिलोका नामदृश्यमो
 रुनात्मिका। नामरूपविभागं च व्याकरोति स्वलीलयेति। चतुःशत्यां च॥ अस्यां
 परिणतायां तु न किंचित्परिशिष्यत इति। स भ्रूयादिविस्मृतिजालमुदाहृतव्यं
 तथा कौंदो गे। स्तब्धोऽप्युतैतमादे शमर्षं प्राप्नुयौ येनाभ्रुतमपि श्रुतं। भत्यमतं
 तेमविज्ञातं विज्ञातमित्येकविज्ञानेन सर्वविज्ञानं प्राप्तिर्ज्ञानं प्राप्तिर्ज्ञानदृष्टांतरमा
 ह॥ वाचारे भणविकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादिवचनात्॥ ब्रह्मैव तत्त
 दाकारेण परिणम्याविरुतीति सिद्धं। न न्येतावता प्रकरणे॥ न जगतो ब्रह्म
 स्वरूपा व्यतिरेकि त्वमुक्तं। एवं च सति तद्व्यतिरिक्तलक्षणं ब्रह्मस्वरूपं की
 दृशमित्याकांक्षायामाह॥ अंतर्लब्धनाविमर्श इत्यादिनाविमर्श्यते परामर्श्य
 तेददमिति विमर्शः प्रपञ्चः॥ इदमिदमित्यव्यवहितपरमात्मस्य एव स्य जग
 तः प्रसिद्धः परामर्शः॥ तथा च कुतिः। आत्मन उताकाशः स भूत इत्यारभ्य स
 वा एष पुरुषो नरसमय इति शर्विरस्यैरसृष्टिमुक्ता॥ तत्र स्येदमेव शिखरं। अ
 यं दक्षिणः पक्षः॥ अयमुत्तरः पक्षः। अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठेत्यादि॥

(3)

ब्रवीति ननु-ज्ञानं दत्तेति ज्ञानं दत्तं पश्यतां न ज्ञानं विपाद्यते । न तू पूर्णं तावेष्टं तत्तदमुच्यते पूर्णं तावेष्टं परब्रह्मेति ॥

वाक्येन इदमिदमिदमेव हि प्रपञ्च परामर्शो हि श्रूयते परापञ्चदाज्ञा कायामपि । अहमिदमिदमिदमिदमः प्रतियोगि न इति ब्रह्म प्रतियोगि भूतस्य प्रपञ्चस्य इदमिति दत्ताः कृतः एवं पूर्वविमर्शः प्रपञ्चः । अंतर्लुप्तो गतस्येति सौतर्लुप्तविमर्शः तदयमर्थः ॥ स्वात्मस्वीकृताखिल प्रपञ्चः परिपूर्णं भावना गदितः परमानंदी परं ज्योतिः स्वरूपः परमात्मेति एतज्ज्ञोत्तराह मर्थनिर्णयप्रकरणे प्रपञ्चिते इदमिदमसंगत्किंचित्तु ज्ञेयते ॥ ब्रह्मचरमिति । परमानंदी भवति तथा चोपनिषत् ॥ एतस्मादिज्ञानमयात् । अन्योत्तरं अत्मानंदमय इति आत्मा परमात्मानं निदिश्य ॥ तस्य प्रियमेव शिरः । मोदोदक्षिणः पक्षः प्रमोदमुत्तरः पक्षः । अनंदमात्मा । ब्रह्मपुष्पं प्रतिष्ठेति । पूर्णं तावेष्टं पञ्चब्रह्मेति ॥ अत्रोच्यते । आनंदो नाम विश्वात्मभावना । तथा सुबालोपनिषत् ॥ अलमयो भूतात्मा प्रणमय इन्द्रियात्मा मनोमयः कालात्मा अनंदमयोलयात्मेति अत्र लयः पूर्णभावना । वचनमपि ॥ ध्यानकोटिसमोलयेति । चिदानंदघनं परमित्यत्र व्याख्याने उमृता नंदयोगिभिः चिच्चैतन्यकलानंदे विश्वाहता परिणामे इत्युक्तत्वादेवं व्याख्यातं ॥ अथा ब्रह्मगदुत्पत्तिस्थिति लयहेतु भूता कृत्रिहं भाव परामर्शो विमर्शः । तथा

ब्रुवि

2

नमयः कालात्मा । संकलयात्मा विता ३

नागानंदाः॥विमर्शो नाम विस्वाकारेण वा विस्वप्रकाशेन वा विस्वोपसं
 हारेण वा ह्यत्रिमाहमिति स्फुरणं तस्य तस्मी नत्वं नामांतर्मुखत्वं तथा
 चायमर्थः॥ अंतर्लीनो तर्मुखी भूतो विमर्शः पूर्णं भावो यस्येति तस्य
 यात्री स्पृष्टास्त्रे॥ नतु यो तर्मुखो भावः सर्वाज्ञादिगुणास्पदः॥ तस्य लोकं
 क पदं चित्तस्य स्यात्तु पल्लभनादिति॥ विरूपाक्षयं चात्रिकायमपि स्वपरावभा
 सनक्षमात्मा विवश्यः प्रकाशोऽग्रहमिति स एकोऽन्तःकाहं तास्मिन्तिरीदृशीतस्येति शिवा
 ह नंदनाथोऽपि॥ अहमिह त्राहं कां तसमस्तं भुवनत्रयं रतितत्तादृशपरब्रह्मणः परमे
 श्वरस्य प्रकाशोऽवभावत्वं सर्वस्मात्परत्वं चाह॥ प्रकाशमात्रतनुः महेश इति प्रकाशमा
 त्रप्रकाशात्मा तिरिक्ता तनुः शरीरं यस्य सः॥ तथा च यश्च्युतिः॥ यदेतः परो ज्योतिर्दी
 प्यते तदेव ज्योतिर्षा ज्योतिरायुहोपासत इति॥ एष संप्रसादोऽस्मात् शरीरात्समुखाय
 स्वेन रूपेणाभिनिष्यद्यत इति॥ न तमः न तत्र सूर्ये भाति न चंद्र तारकं नेना विद्युतो
 भाति कुतोऽयमग्निः तमेव भांतं मनु भाति सर्वे तस्य भासा सर्वा भिदं विभातीत्यादि॥
 तथारहस्यागमश्च॥ स्वरूपज्योतिरेकीतः परा वागुनपाइ॥ नीति॥ वंदे ज्योति
 रनुत्तरमिति चाप्यदशिकायामपि॥ स एकोऽन्तर्दति स्म तेजो सिचतमांसि
 न्वेति॥

(4)

सौभाग्यहृदयेपि। तन्मनः परमं नो मीयादि। अत्र प्रकाशकत्वं इच्छा निजानामि
करोमीत्युत्तमपुरुषां तर्गतस्फुरणरूपाहं परामर्श एव ततश्च सर्वज्ञत्व सर्वेश्वरत्व
सर्वकर्तृत्व सर्वनियंत्रत्वपूर्णत्व व्यापकत्वरूपपंचशक्ती सं बलितं परं ब्रह्मेत्युक्तं भव
ति ननु सूर्यादिनामपि प्रकाशकत्वं दृष्टं तत्कथमस्यैव परमात्मत्वमित्यत आह
मेहेश इति। महो भ्यासा वीरशश्चेति महेशः महत्वं देश कालाकारैरेव विं न्नस्वरूपत्वा
त्तद्वत्त्वं च सर्वनियंत्रत्वात् तथा च यत्पुनः यतो वचो निवर्तते इति सर्वप्रकारेण
परिच्छिन्नं ब्रह्मेति ब्रवीतीति। तथा धर्मेणोपनिषत्। अथ कस्मादुच्यते महेश्वरो यः
सर्वान् लोकान् ग्राहति विं सृजति वासयति तस्मादुच्यते महेश्वर इति। उपनिष
दंतरेपि यो वेदादो स्वरः प्रोक्तो वेदांतं च प्रतिष्ठितः तस्य प्रकृति लीनस्य यः परसः
मेहेश्वरः भीष्मास्माद्वातः पवत इत्यादि तथा च एतस्यैवाक्षरस्य गार्ग्यप्रशासने
सूर्या चंद्रमसो विधृतौ तिष्ठत इति तथा प्रसक्षोपनिषत्। तत्परं ब्रह्म स एको र
द्रः सर्वेशानः स भगवान् समहेश्वरः समहा देव इति परार्पणी शि काया मपि। स ए
व सर्वभावानां स्वभावः परमेश्वरः। स एष भैरवो देवो जगद्धरा जलक्षण इति। पर
मेश्वरं निर्दिश्य तस्यैवैषा परा देवी स्वभावामर्शानो सुका। पूर्णत्वं सर्वभावानां यस्य ना

(4A)

रि

लपनवाधिकमिति परिपूर्णत्वरूपं पराशक्रियोगं परमात्मनोपिधाय। एष देवो
नया देव्या निसंकीडारतो सुकः विचित्रानुसृष्टिसंहारानु विधत्ते युगपत्प्रभुः॥
अतिदुर्घटकारित्वं अस्यानुत्तरमेव यत्॥ एतदेवः स्वतंत्रत्वे
स्वयं परबोधितमिति॥ ब्रह्मस्वरूपं सम्यक्प्रपंचितं एव भूतः पद्म
महादेविका सहिता श्रीकामेश्वरः स एष सर्वेश्वरः एष भूताधिपतिरे
ष भूतपाल एष सेतुविहरण एषां लोकानामसंभावयेति बहूदारण्य
कोक्तरीत्या सर्वप्रकारेण सर्वलक्षणैकः परमात्मा युष्मान् पालित्वेति
निरवधि। दयाशालिनः पुण्यानंदाः पुण्यपुरुषानाशासते॥ पालनं
च त्रपरमात्मैकत्वरूपमेव॥ तथा चिद्विज्ञेयः॥ भेदलक्षणविपक्षसंक
टात्तारणं वदामि ह्यत्मलक्षणमित्यभेदाचितनमपि प्रेतं इदं चात्र पुण्या
नं दाना माकृतं। सर्वभूतसुहृत्परमात्मैवात्र लोके सद्गुरुरूपमास्थाय क
तिच न भक्तिभाजः संरक्षतीति यद्वृत्तिः आचार्यवंशो ज्ञेयो भवत्यसावसा
वा भगवतः आचार्यवान् पुरुषो वेदः॥ उवाचार्यस्वे गतिर्वक्ता यो नः पिता यो स्मा
कमविद्यायाः परंपारं तारयसीति परीक्ष्य लोकान् कर्माजितान् ब्राह्मणानि

(5) वेदमाया तद्विज्ञानार्थंसी गुरुमेवाभिगच्छेत् स मिताणि श्रोत्रियं कुरु ब्र
 ह्मनिष्ठं इत्यादि श्रुति जालं श्री गुरु रूप सदन द्वारा ब्रह्म प्राप्तिमपि धनैय
 याग मञ्ज ॥ शिवशक्ति समायोगाद्गुणान्तररुता बुधात् ॥ शिवपूजा
 नुसंधानात्कर्म साम्यं यथा भवेत् ॥ शिव एव तथा साक्षादास्था गुरुनि ॥ ७
 गदं ॥ दीक्षां करोति विश्वात्मा शंभुना जयसु मे दत्त इति ॥ गीता च ॥ तद्वि
 क्षिप्रणि पातेन परिप्रमेतरो वया ॥ उपदेश्यति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्
 दर्शिन इति ॥ अपि युक्तोक्तिः ॥ कल्याणि देशिक कथय क्षमा अयेण क
 त्पुण्यं तो भवति शो भव वेध दीपक्षेति ॥ ८ ॥ परमशिवादिपदद्वयपारंप
 र्य क्रमादि भाग्यमिति च ॥ अत्र किंचिद्व्यसंगादुच्यते ॥ पा ॥ तुम्हेराः
 प्रकाशमात्रतनुरित्यनेन गुरुदेवतमंत्राणा मैक्यं प्रतिपादितं कथमा
 चार्यस्य प्रकाशकत्वमस्येव ॥ तथा च शिवस्य च गुरुत्वाय इति ॥ तथा
 तद्वृत्तिरोपि गुरुणातीति गुरुत्वं सोऽत्र व्याप्तिप्रदर्शकः ॥ मंत्रवीर्यस्य तेना
 सोऽनुपाय इति कीर्तितः ॥ शक्यत्वं मंत्रस्याप्यस्ति मनना वाच्यत इति मंत्रा
 वार्थः ॥ यथागमञ्ज ॥ मननात्राधर्माणोऽस्युः परिकीर्तिता इति ॥ शिवस्यैव ॥ ४

(5A)

चित्तं मंत्र इति ॥ चैतन्यरश्म कलं मंत्रस्य प्रतिपाद्यते ॥ अयमर्थः ॥ चतु
शत्यामपि ॥ अर्थषट्कनिरूपणप्रकरणे निगर्भाभिधेये प्रतिपाद्यते ॥
निगर्भाभिधेये महादेवि त्रिवर्गुर्वात्मगोचरः ॥ तत्प्रकारं च देवे शिदि उवाच ॥
वदामि ते ॥ निष्कलत्वं शिवे ब्रूयात् ॥ इत्युक्तं गुरोरपि ॥ तन्निर्वाणरसाम् ॥
दात्मनाश्च शिवात्मतामिति ॥ एतदपि प्रायेण उरस्मदाचार्यवर्यैः
नाथानंदगुरुकिरपिसम्यग्भिर्गीर्तय ॥ नमः शिवाय नाथाय चिदुपा
दकृषिणे ॥ श्रीमते पाटलापांगपाटितारं केशव ॥ तथा इवेताश्चतरोप
निषदि ॥ यस्य देवे पराये भक्तिः स्यादेवेथागुरो ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः
प्रकाशयन्ते महात्मनिरिति ॥ य एवं च सत्संप्रादादिभिरेव मादेव रौरात्मका
मेव भवः प्राप्यते ॥ न त्वन्यैरित्यने प्रसक्तानुग्रहसत्तया प्रकृतमनुसरामः ॥ कथ
मयमात्मा परमात्री भट्टारकसर्वकर्तृत्वैर्गुणैः ॥ तस्य सर्वकर्तृत्वनिषेध
श्रवणात् श्रूयते हि ॥ नैस्य कार्यकरणं च विद्यते न तत्समाश्चाभ्यधिक
श्रविद्यते परास्य शक्तिविविधेव श्रूयते इति ॥ पराभट्टादिका संबंधा
देव सर्वकर्तृत्वसर्वाभ्यधिकत्वप्रतिपादनपुरःसरं पराभट्टादिका
एव सर्वजगदुत्पत्तिश्रवणात् किंच ॥ आनीदवाते स्वधया तदेकमिति श्र

(67)

धायादेवोदेवत्वमभ्युतइत्यासौसाक्षिणीविजयतेतवमूर्तिरेकेसाभि
युक्तस्मृत्यपराभट्टारिकासानिधानादेवजस्यमेदेभ्वरस्यसत्ताश्रवणा
च्च॥ केवलस्यकर्तृत्वादिकर्तृत्वसंज्ञाद्येति सत्यं॥ नवर्यपरमेश्वरः पर
माशिवः भट्टारिकारहितः केवलः कर्तेति वदामः॥ किंतु शिवशक्तिरूपमे
कमेव तत्त्वमिति निश्चित्य॥ तस्य कारणत्वमवोचाम॥ तथा प्रमाणिकव
चनं॥ शिवः शक्तिरिति हेतुं तत्त्वमाहुर्मन्त्रिणि ण इति॥ श्रीस्वच्छंदेपि॥ तत्त्वा
रूढस्य भगवान् शिवः परमकारणः॥ शिवः सर्वस्य कर्तेयं शक्तिः कारण
मुच्यते॥ उभयोपरपि कर्तृत्वं उच्यते॥ शिवमिना पराशक्तिः सर्वकर्म
शरीरिणी॥ इति स्मरणात्॥ एक एव जगत्कारणं तत्त्वं॥ अन्यथाभ्युतिविरोधः
प्रसज्येत॥ सदेव सोम्येदमग्र आसीत्॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म इति एकत्वा
वधारणे तस्मात् शिवस्य कारणत्ववचनं शक्तेरपि समानं॥ अतएव श
क्तेरपि कर्तृत्वं उच्यमानं॥ शिवस्यापि तुल्यं न शिवेन विदेवि न देव्या च वि
विना शिवः॥ नानयो नारंतरकिंचिद्वचं द्वचं द्वि कयो रित्यागमासिद्धांत
रीत्यापराभट्टारिकाया अपि सर्वपि कारणत्वमाहुः॥ साध्विति शक्तिरा
द्यानिजसुखमयनित्यनिरुमोर्षकारोभाविचराचरुभिर्जं शिव

जय
५

(6A)

रूपविमर्शः शनिर्मलादर्शः सा आद्यावन्निरनवविन्मापराभद्वारि
कामहात्रिपुरसुंदरी जयति ॥ सर्वोत्कर्षणवर्तते । सैति शिवादिक्लिप्त
तषट्त्रिंशत्तत्त्वमयसर्वप्रपञ्चान्तिकातदुत्तीर्णचेतिसर्वापनिषदिसि-
द्ध्यात्रिपुराजामिधियते ॥ एवं हिसत्संप्रदायविद्भिर्महायोगपुरैः त्रिपुरारा-
द्यनिर्वचनीक्रियते कथं ॥ त्रिभुक्तेजोबन्नादिभ्यः पुराभूतात्रिपुरेतितेजो-
बन्नादिभ्यः पूर्ववत्त्वमेव हि सर्वतत्वातिर्कौतुह्यब्रह्मणः ॥ तद्वारासर्वतत्वात्
कंलं च ॥ उपनिषदप्यतदेव ॥ तथा हि छंदोग्ये षष्ठप्रपाठके । श्वेतकेतुर्ह्यरु-
णेय आसत्तद्रूपितो वाच ॥ श्वेतकेतो वस ब्रह्म चर्यमिति पुत्रस्य वेदो ध्याना
दिरूपब्रह्मचर्यविधाय सद्वादशवर्षः सर्वां न्वेद न धीत्यमरामना अनन्ध चान-
मानी स ध्येयाय तद्रूपितो वाच ॥ सन्धोऽस्युत तमादे । रामप्राथम्येनाश्रुतं
श्रुतं भवत्यमृतं मर्तं विज्ञातं विज्ञातां मित्यादिना शिष्ययोग्यतौ निश्चितं आ-
चार्यब्रह्मविद्यामुपदिदेश तस्य एकविज्ञानेन सर्वविज्ञानद्वारा सर्वतत्वा-
नां तन्मयत्वमुक्तं ॥ तत्कुत्र दृष्टं तस्मात्कांक्षमाणः शिष्यः पृच्छति ॥ कथं भवः
स आदेशो भवतीति ॥ यथासौ मयकेन मूर्तिदेन सर्वमन्मयं विज्ञातं स्यात् ॥
वाचारं भणं विचारो नाम ध्येयं मत्तिकेत्येव सत्यादिना च ॥ विश्वातीतं व

म

(7)

वि

व

६

सुविधायपरब्रह्मणा विश्वात्मकत्वं तदुत्तीर्णत्वं चाभिधाय ज्ञानंतरं ॥ सदेव
 सौम्येदमर्गा आसीत् ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यादिना विश्वातीर्णवस्तु
 विधाय पुनश्च विश्वात्मकत्वं मभिधत्ते ॥ तदैक्षत ॥ बहुस्यां प्रजायेयेति ॥
 संकल्प्य ॥ तत्तेजो सृजत ॥ तत्तेजो देवैश्चित ॥ बहुस्यां प्रजायेयेति ॥ तदपो सृजत
 ते ॥ ता आ पश्येक्षत ॥ बहुस्यां प्रजायेयेति ॥ ता अन्नमसृजत ॥ इतितेश जौव
 नाना सृष्ट्वा सेयं देवते क्षिता रूता यमिमांस्तस्मात्सि स्रोदेवताः अनेन जी
 वेनात्मनानुप्रयनामरूपैव्या कर्तव्यं वाणि ॥ तासां त्रिहृ-त्रिहृतमेकै
 कां करवाणीति सेयं देवते मास्ति स्रोदेवताः अनेन जीवेनात्मनानुप्रवि
 रयनामरूपैव्या कर्तव्यं तासां त्रिहृतमेकैकां करवाणीति सेयं देवते मास्ति स्रोदेवताः अनेन जीवेनात्मनानुप्रवि
 न्ना नाना मर्हभावेने ब्रह्मणः सर्वगच्छिन् सर्वसु सर्वकर्त्तृ च सर्वस्व रूपमि
 युक्ते जौवन्नात्मकमेव देवादि स्यान्नांत तत्त्वज्ञानमाचष्टे ॥ अपागादहनी
 नानि त्वं वाचा रंभर्णविकारो नमधेयं जीणिरूपाणीत्यैव सत्यमि स्यादिना
 यदन्नमाशितं त्रेधा विधीयते तस्य यस्थविष्टो धतुः सन्म्रा संभवति यो वि
 ष्टस्तन्मयं न इत्यादि त्रिहृतं तपचष्टुर्णा त्रिहृतैव परं ब्रह्मत्यभिधीयते ॥
 अयमेवार्थमुत्तरत्रयं गंधकारः षड्विंशतत्वात्मा तत्वाती ताचके वल्गाविद्योति
 स्पष्टमाचष्टे ॥ ६ ॥ स्मरति ययि ॥ विश्वात्मिकां तदुत्तीर्णा हृदयं पत्रमेशतुः ॥ इति ॥

तत्पुरीषं भवति यो मध्यमो धातुः

(7A)

वामकेश्वरतंत्रेपि॥त्रिपुत्रापत्रमात्रातिराद्याजातामहेश्वरी॥स्थूलसूक्ष्म
विभेदेनत्रैलोक्योत्पत्तिमात्रका॥कबलीहृतनिःशेषतत्त्वगामस्वरू
पिणी॥श्रीस्वर्गदेपि॥नात्रकालः कलाभावो नैकतानत्रदेवता॥सुनिर्वा
णपत्रंमुधंरुद्रवक्रंतदुच्यते॥शिवशक्तिरितिरुद्यातंनिर्विकल्प्यंनिरंजनं
॥पञ्चातीतंवरजोहंवाअनोतीतमदुतं॥उनिष्कलं सकलंनिरूपंनि
र्विकल्पंका॥निर्द्वंद्वपरमंतर्लेशिवारब्धं परमंपदमिति॥अस्मदुक्तचि
दानंदवासनायांच॥विश्वत्मकांतदुतीर्णाप्रकारा॥मर्शरूपिणी॥प
रापरमयीदेवीअत्मतत्वेविशात्मरू॥इत्यादिवहुभ्रुतिस्तुत्यादिषुस
र्वैकृष्टत्वंत्रिपुनायास्तौति॥तत्रभुजोद्धृष्टने॥एतदेवविष्णोति
निजसुखमयनित्यनिरूपमाकारत्यनेननिजस्वाभाविकःसुख
मयःदुःखासंकिंनानंदरूपःनित्यःसार्वकालिकःनिरूपमैतिः
समाभ्याधिकआकारःशरीरैषास्यासाक्षतदयमर्थःनिरवधिवा
हृत्रिमात्मानंदरूपिणीति॥तथैवोपनिषत्॥नास्येयंपृथिवीसर्वा
वित्तस्यपूर्णस्यत्वं॥सदकोभानुषआदेनैइति॥उपक्रम्यसएकप्र
जापतेरानंदइत्यंतदुत्तरोत्तरज्ञानगुणितक्रमेणमनुष्यादिचतु

शि

(82)

२ सर्वोत्तीर्णवंच ३

सुखपर्यंतपुरुषाणां आनंदपरं परा मुपन्यस्य स एको ब्रह्मण आनं
 दः॥ स यश्चायं पुरुषो यश्चासावादित्ये॥ स एकः॥ इति सर्वो ब्रह्मणा
 नंदवद्ब्रह्मणः सर्वात्मकत्वं वक्ति॥ उपनिषदं तरेपि॥ भूमे वसुसुखं॥
 भूमा त्वेव विज्ञापितव्य इत्युक्त्वा यत्र नान्यत्पश्यति तौ न्यकुणोति ना
 न्यदिज्ञानाति स भूमेत्यपि विद्वान् आनंदमयमेव ब्रह्म श्रूयते॥ तथा एत
 स्मान्नंदस्योक्तानि भूतानि मात्रा मुपजीवंत इति इतरेषां ब्रह्मानंदसुमु
 द् विष्टुदा प्रमुच्येते॥ कामर्के उवरतं तत्र चतुःशस्यां॥ प्रणमा मिमदादे
 वी परमानंदरूपिणी॥ आद्यापि यस्या जानीति नमना गभिदेवताः॥ चिदा
 नंदद्यनं परमिति॥ नित्यानंदपदं संपूर्णपदं सौभाग्यदायकं इत्थं निरु
 पमपदे विर्मले निर्विकल्पेति॥ निष्पदं नानुसुखबोधसुधास्वदपेति॥
 परमानंदसुंदो ह प्रमोदभरानिभवे इति परमानंदसंपूर्णपदसौभाग्य
 दायक इत्यपि युक्तो तरमोक्त्या च सच्चिदानंदरूपिणी त्रिपुरेति नि
 श्रियते॥ भावि चरा चरबीजं भावि नोत्पत्त्यमानयोश्चराचरयोः
 दस्थावरजंगमयोः बीजं योनिः कारणमित्यर्थः॥ यद्वृत्तिः॥ यो देवानां
 प्रभवश्च श्रौद्धवश्च विश्वादि कौरुद्रो मेरुर्षिः॥ हिरण्यगर्भं पश्यत

(9)

य

[illegible]

लोकने सति चित्तमये ज्ञानैकस्वरूपे प्रतिरुचिरुचिरे प्रतिप्रकाशमानो हरे कुड्ये महाविं
 दुनिर्विनाते प्रविष्ट भवति तस्य कुड्यत्वे निरूपणं महाविदुर्विभक्तिकान्ता लोकेऽपि संधिमु
 खं स्थित दर्पणतले सूर्यकिरणप्रतिफलानन्तरं निकटगतकुड्यं सूर्यकिरणप्रयोजितं
 हसने जौ बिंदुः प्रयक्षं प्रतिपद्यते तद्वत्प्रकाशरूपस्य परमेश्वरस्य दर्पणत्वं स्वस्वरूपप्रकाशविम
 लसंबंधे जाते तदानीं तत्र महाविदुः पूजां हर्मियं रूपं परमेश्वरो वभासते इत्यर्थः ॥ तथा च द्यु
 तिः ॥ स देवसो मय्येदमग्र आसीत् एकमेवाद्वितीयं तद्देशतसेयं देवते हतेति च ब्रह्मवाइदं
 मय्य आसीत् तदा तस्मान्मावेदाहं ब्रह्मास्मीति च सैश्वर्यं तल्लोकान् सृजत इत्यादिषु श्रुतिषु सा
 त्मक्षणाभिक्खपरं ब्रह्म जगत्कारणमग्र्यते आगमश्च ॥ स्फुटं न तामात्मनः पत्रये च यो
 चक्रस्य संभवः ॥ इति प्रयोजितं ज्ञायामपि ॥ सा स्फुटं न तामदास तादृशकालविशेषिणी ॥ सै
 षा सारतरा प्रोक्ता हृदयं परमेश्विनः ॥ परमो नंदयोगिनेऽपि ॥ ईदृगियतादि वक्रोदरत
 रास्वानुभूतिसंवेद्या ॥ तत्तादिनाभिः स्फुटं न तामासं विक्थं नुसावणे ॥ इत्यादि अन्य
 त्वं विना वरूपानिर्मलादनुश्रियत्र प्रपंचितव्यतत्रैवावलोकितव्यमित्यलं ॥ तद्गुडवः
 लोत्सरात्तयावलोकनोद्भूताहं सभावमवदिविजिह्वि ॥ ४ ॥ चित्तमयो हंकारः सुखतो
 हाणसिमरसाकारः ॥ त्रिवर्गैर्निमित्थपिंडः कवलीकतधुवनमंडलोजयति ॥ ५ ॥ अ
 हंकार इत्युद्भूतात्मस्मरणानुभावाभिव्यंजको यो यमहमहमिसेवं विमर्शः तस्य कारः क
 रणमहंकारः एवं भूताहंकारः जयति सर्वेक्तिर्षणावर्तते तथोक्तं ॥ प्रकाशस्यात्मविश्रां
 तिनहंभावोत्तिकीर्तित इति ॥ चित्तमयज्ञानैकस्वभावः सुखतो हाणसिमरसाकारः ॥

अतश्च ह्यश्च अहोस्ततरां ब्यक्तोऽस्य ह्यो परस्परौ डूत रूपास्तव्यक्ता होतयोः समरसः
 एकविधोऽत आकारः निरूपयस्य निवः प्रकाशः नृत्तैर्विमर्शश्च एतद्रूपमिथुने दिव्यदं प
 तीव्यं पिंडी भवती ॥ कल्लोली भवति ॥ यत्र सह निवर्त्तते मिथुनपिंडुः अतएव कल्लो
 तं भुवनमंडलः कवली कृतमंत रूपापितं भुवनमंडलं पांडुरातलं भूतमयं येन सः अ
 यमर्थः ॥ प्रयाहानन्यायेन अंतर्गमितं समस्तवर्णकदंबकाहंकाहं संकाररूपप्रकाश
 विमर्शसंपदा देवराद्यात्मिकसर्वप्रपंचविकासो भवतीति ॥ तथा वेद्युतिः ॥ ये को
 वणे बहुधा नृत्तं योगादृष्टानि नेकानि हितायो दधातीति ॥ तापनयिपि ॥ कस्वहंमिय
 हमिति होवाच ॥ अहमेवेदं सर्वं ॥ तस्मादहमिति सदीप्तिधानमिति ॥ कैवल्योपनिषदि
 च उमा सहायं पनमे नवनं प्रभं त्रिलोचनं नीलकंठं प्रशांतं ॥ ध्यात्वा पुनर्गच्छति भूत
 योनिं त्रिलोकसाक्षिं तमसः पनस्तात ॥ स ब्रह्म स निवः सोक्षनः पनमत्वरालियक्ता
 त इह मिता ता सर्वबंधैः प्रमुच्यते इति कामकामे नव रूपं ब्रह्म निर्दिश्यत द्वापसमये
 हं गृह्णामि मेव विधेदिति ॥ तत्रैवायं ॥ वदनने केन हमेव देशो वेदांत कृद्वेदं देवान् वा
 हमिति ॥ अहमात्मकमेव ब्रह्म निर्दिश्यते ॥ वृहदा नृप्य केपि ॥ ॥ तदेतत्पश्यन् नृषिर्वा
 देवः प्रतिवेदं अहमे नुन हं सूर्यश्चैव हं रूपमुपासनं अस्मिन् धाय विपरीते काधकमाह यो न्यां
 देवतामुपासते अन्यो सा वन्यो हं मस्मिन् सर्वदयथापनुरिति तात्रैवा न्यत्र देवत इतरा जे
 इवाहमेवेदं सर्वं सर्वे स्मृतिमन्यते इति त्वं वा हं मस्मिन् भगवो देवते हं अहं ब्रह्म सीत्यदि तात्रागीता
 भाष्ये ॥ उक्तं ज्यात्मसमाधानं यो ध्यायेत्तस्य देवताः ॥ भिक्षित्वा भूदिवितास्ते भिक्षितापि बुभु
 क्षिता इति ॥ विरूपाक्षपंचाशिकायामपि ॥ यस्य विमर्शकिणः पदमंत्राणां त्मकस्तथा नृदः ॥

द्रुपतामुदहते ॥ एवं च बिंदुनादस्वरूपयोः तयोः प्रकाशाविमर्शयोः रहमिति शरीरं भवति ॥ एवं हि रूपयो
 सयोर्मध्ये एको विमर्शः नक्त बिंदुरूपं भजेते अपनः प्रकाशः सुकु बिंदुभावमिति ॥ उभयोर्मिलने मिश्र
 बिंदुरूपं सर्वते जो मयं पनमा स्वरूपं भवतीति तथा नह स्यान्माये ॥ प्रकाशाविमर्शसंवादरूपं
 भुवदकारव्यप्रकनठो ॥ अयमर्थः सम्यक्निर्णायी ॥ प्रसीद भगवन् नराभो ममात्मोपासनं प्रति ॥
 योयं भवति संदेहः तं भवान्बलकुमर्हसि ॥ आत्मा तु संधमात्मानं परात्मा कृत रूपिणः ॥ भगवन् यः प
 रानंदः सकथं स्याद्दद प्रभुः ॥ इति एव तं देवी प्रहृष्टपुमेश्वरः ॥ सकला धारभूतो यः समस्तस्याप
 रिच्छितः ॥ तस्मिन्नात्मनिसंधाय स्वात्मानं पनमेव देह ॥ आवयोर्जगदात्मत्वात् तादात्म्यादावयोर
 पि ॥ आत्मा पासनमानंदं सर्वेषां विधिज्ञानतां ॥ तादात्म्यादावयोर्नियं जगत्प्राणाठभौहिनौ ॥ इति
 तात्सकलात्मसम्यग्ज्ञानीयांस्सविदं परां विमर्श ॥ आवयोर्नपितादात्म्यं कथं योगे पि नृणां भवे ॥ कर्मसा
 म्यं कथं केन निराचारावधूतैको ॥ इत्यादि प्रश्नपंचकस्योत्तरमाह ॥ निर्वकामा सरतं वदं प्यं विमिति
 वेष्टु ॥ सचोदय प्रिये वक्तुं नालं वा विषयातिगं ॥ परां गारिष्य निवेष्ट्यां साक्षां स्वेविमन्नातथा ॥ अ
 जायत परां गारिष्या बीजादं कुन वस्मिये ॥ अनुप्रविश्य तां शक्तिं वासायै पिंडुतो भवन् ॥ समस्तबी
 जगभाड्याः सस्म बिंदुत्वमेतिसः ॥ तं प्रविश्या बिका भूत्वा सानं द्वाकंदं तां गता ॥ तद्वासां उभिता
 तस्माद्बिंदुरुत्तुन तां गतः ॥ तथा सा बिंदुमुद्भूतं अनीवाराय वदु धिता ॥ तुल्यकालो दितदिद्याः
 नात्रिको टिविदु बिन ॥ षड्विंशत्तत्त्वगैभाट्या पनमाशरणं विधि ॥ सादं भावापनं बिंदुं प्र
 विश्य दनितां गता ॥ सोपि नाटोत्तिका योनिमेययादिस्वरूपां कृतां ॥ तयोर्द्वैतं दयोने को नक्तो
 निरुक्तं तां गतः ॥ मध्यबिंदु विमिश्रं तत्तु म्मानंदं ज्ञात्मिकं ॥ इत्यादिना बिंदुत्रयस्वरूपनिरूप
 णं कृतं तत्त्वित्प्रसंक्तिं चिदं क्तं ॥ अन्यत्संवेगुरुमुखादेवावगतव्यं ॥ श्रुतिने पि ॥ एको वै पतं वि १८
 हृधानाक्तियोगादिसादि ॥ एतदेव बिंदुत्रयस्वरूपनिरूपणं विदुषोति ॥ बिंदुन हंकारात्मे

कृष्णततो जगन्माता लक्ष्मीः ततः परा शक्त्यं नामोर्दे कामर्षितामर्षिभावभा
 वमयमिति नामनू प्रविश्यामः अत्रार्यप्रथमः पाद इति प्रथमखंडमुपदि
 शतिदितीयमुदाहरिष्याम इति द्वितीयखंडं त्रितीयमुदाहरिष्याम इति तृ
 तीयखंडं त्रितीयखंडं चोपदिश्य पुनरपि तन्मंत्रमाहास्यमाहातानेकधास
 मभवन्तु तदेतन्महामनूरिति तैवशाब्दामनूः सवर्णरूपा परमात्रवयी
 भावात्रिगुणा त्रिवर्गरूपा निरुत्तमनिर्मला निरवद्यानि प्रपञ्च्या आत्त विद्यावि
 भूः परविद्या इयं ये एव वेद विद्या भवति अथाहुर्विद्या सरति अक्षोरहस्य
 मिति शिवोयं शिवो यमिति सरुषा इमानि भूतानि स एव सृजति रक्षति स
 हरति अर्न्यथा वाकरो यपा महेच्छास्युर्लक्ष्मीर्वासा व्यापकः श्रीभूतेशो
 भवति य एव वेदसो भवति अस्य अन्तरर्थः संप्रदाया देवा वगंतव्य इति नलि
 रव्यते रससारसंग्रहोपहादिविद्योधार उक्तस्तत्तद्वचनानि कानि चिल्लि
 र्व्यं ते विद्या तु नवभिर्संध्यक्य वक्ष्यामि सुभासतः ललिताधारहस्यवान्मादनैसा
 दितः क्रमात्तु मादनप्राणरूपस्तु विकासस्ति वज्रच्यते सकारस्तु परा इत्ययस्स
 कोचः शक्तिरूपतः सकोचपरमाशक्तिर्विकासस्ति वज्रच्यते सकोचश्चविका
 सश्च हैसङ्गसक्षरद्वयं तयोराधाररूपेण कीर्तनं बिंदुमालिनी प्राप्ता बिंदु
 रिति प्रोक्तं सहचरादिधानयोः अधोर्ध्वं वेष्टमाकाशं उपलुनंतु तयो रधः

मायाविदुष्वगौ चैव वाऽप्रबोसमुदीरितः ॥ श्रीहंसपरमेश्वरे पिमाशक्तिस्तु सभा
 न रव्यादस्वीकारकः शिवः । सहिमादनसुत्कोहकार शिवसंज्ञिकः ॥ तत्र शक्तिर्यथा र्थव्यसकारस्य वि
 धीयते शिवो हकारस्युक्तः सकारः शक्तिरव्ययः । विदु मा लिनिकार्णस्य पर्यायं परमेश्वरं । शक्तयो मान
 ला र्थमायाया विदीधरादयः । यथा स्थिताश्च तत्तर्था वा भवसंविता विलः द्वावन्यौ कामशक्त्या रव्यो
 23 वृत्तौ निष्कलकामनौ ॥ इत्यादिदृष्टव्यं । श्रीकौण्डिन्यादिना कपि । २३ । श्रीकौण्डिन्यादिना कपि । २३ । श्रीकौण्डिन्यादिना कपि । २३ ।
 कप्रसिद्धा । चत्वारि वा कपरिमितापदानि ॥ २३ ॥ वेदंति ॥ इत्यादिश्रुतिरप्यनुसंधेया । एवं विधादेत
 योर्न भेदमुक्त्वा चक्रदेवतयोर्न क्वचकुं चक्रोत्पत्तिप्रकारमह ॥ ॥ यासीतरोह रूपपरामहेशी
 त्रिभावितासैव । स्पृष्टापश्यं यदि त्रिमात्रकात्मा चक्रतोयाता ॥ ॥ चक्रस्यापि महेश्याः
 व्य नावेदले शोपि भाव्येते विभुषेः । अत्र योऽक्षमाकारा परेव सा स्थल योश्च कापि भिन्ना ॥ ३३ ॥
 स्यात्तरोह रूपं अंतरमंतःकरणं तस्मिन् हविर्नर्कः । इक्षमिति परिच्छेदरहितस्तेन सहितं रूपं य
 स्यात्सा । अयमर्थः । अवात्मनस गे चरा सर्ववेदांते रपरिच्छेदमक्या सर्वकारणभूता शिवादि
 धरत्यंततत्त्वसंघाता विभावभूमिर्महेश्वरी परासर्वात्म्यस्य चतुः । यत्श्रुतिः । परासर्वशक्तिर्वि
 विधेव श्रूयत इति । यतो वाचो निवर्तते अत्राय मनसा संहरति । यथा आगमश्च । स्वरूपज्यो
 त्तिरेवांतः परावागनपादनि । यस्यां दिष्ट स्वरूपार्थमधिकारो निवर्तते इति । लघुभट्टारिकाश्च ।
 सार्वकाचिदर्थस्य रूपमहिमाशक्तिः परागीयते सति । एवं भूतलक्षणस्यैव पराशक्तिरेव अत्र 23
 भाविता त्रिः प्रकारत्वेन भाविता सज्जातभावना एतदेवाह । स्पृष्टापश्यं सादि त्रिमात्रका
 । तमेति ।

स्पष्टाप्रथमोपनखेन विवक्षिताविषयिणी पश्यतीत्युच्यते। आदिशब्देन मध्यमावख
 रीच। यासैव वखरीनाम अक्षिप्रलपनरूपिणी र्षराशोदकरा शिमयि सर्ववैदिकलो
 किकशब्दनालात्मिकाशक्तिरुच्यते। तथा चोक्तं सुभगादय वासनायां। पराभूतन्म
 पश्यती वल्लीगुह्यसमुद्भवा। मध्यसोरभावैख योक्षमालानयनसाविति॥ अस्मद्
 कचिदा नंदवासनायामपि। विवक्षाद्यवसायोक्तिरुपाएतास्त्रिमातरः पश्यत्यादिम
 हादेवीति एवंपत्रिमात्रकात्मिकासैव पराचक्रतीयाता प्राप्ता। अखंडात्मकचक्रै
 क्यस्यायेत्यर्थः। एतदेवाह। चक्रस्यत्रैलोक्यमोहनादिर्वैदवीतनवावरणात्मकस्यसुं
 दयघिष्ठानभूतस्यमहेत्यासादधिष्टायाः सूर्यादिवैभेदलेश उव ह्येहोपिबुधै
 विशेष्टाज्ञैर्महेश्वरेर्न भाव्यतेनानुभूयतेकुतः॥ श्रीसुंदरीस्वरूपवाच्येक
 स्येतथात्रोपनिषत्समहत्तरमहिमादेवतानां नवयोनिनवचक्राणि द
 धिरेनवैव॥ योगानवयोगिन्यश्च नवानी चक्राणामधिनाथारब्धानी॥
 नवमुद्रामहिनामेका असी प्रथमस्तानवआसीदित्यादि॥ वामक
 श्वरत्तत्रोपितच्छेक्तिपचकं शृष्ट्याअपनाग्निचतुष्टयं॥ पंचशक्ति
 चतुर्विहिसंयोगाचक्रसंभवः॥ यतश्चक्रावतारंतुकथयामितवान
 धेयथान्नापरमाशक्तिरित्युपक्रमेचक्रैकानकलारूपप्रसारः प

रमायति रसं तेन संभ्रगभेदः प्रतिपादितः॥ क्रोधभट्टारिकोपि श्रीचक्रं
 श्रुतिमुल्लकोष्ठायाति ते सारं च कालकामिति पुनरपि तादृशभेदमेत
 योराजेषे॥ अनयो सुक्ष्माकारेणा अनयो सुक्ष्मरूपयोश्चक्रदेव
 तयो सुक्ष्मरूपत्वं नामोपरि लिखितं तमेव तत्र शिखेकस्य सुक्ष्मरूपेणा
 वस्थानं बिंदुमेना बिंदोश्चापरि लिखितं त्वेवैतद्वेपरमाकाशो रस्युदिना
 प्रपञ्चितमेव देवताया अपि विद्यापिता दृग्गामेयत्वेनाभिहितमेव
 तथा स्थुलशुक्लदेवतयोश्च अत्र स्थुलत्वं नाम चक्रस्य त्रिकोणा
 दिचतुरश्रपरियंतविष्णुभयां देवताया अत्र त्रिपुरां बिकादि त्रिपु
 राशक्त्यंतरूपेण मननमेवैवं विधयाश्चक्रदेवतयोर्भिदाभेदः कानका
 जिह्वयर्थः तत्र हेतुमाठा सा परव सुक्ष्माकारात् सा पूर्वोक्तिलक्षणाप
 रैवादिशक्तिरेव सुक्ष्माकारा सुक्ष्मभुक्त आकारः स्वरूपमनयोरित्यर्थः
 तथा चोक्तं चतुशयां स्थुलसुक्ष्मविभेदेन त्रैलोक्योत्पत्तिभाचकोत्ति २४
 अतयेव हेतोरपि तत्रोपविद्धमिदं निभुयते स्वरूपमेव हि विद्वता येद
 भेदचित्तं सर्वत्र तथा च श्रुतिः॥ सर्वं स्वस्तिदं ब्रह्मेति सर्वतं पशुशद्यो लिख

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com